Gülsün Kaya / Eğitimci

DEĞİŞEN MÜFREDAT PROGRAMLARI, DERS KİTAPLARI VE TOPLUMSAL YAŞAM

Mustafa Kemal ve devrimin diğer önderleri, işgale karşı savaşla yoksulluğa ve cehalete karşı savaşın birlikte yürümesi gerektiğinin bilincindeydi. Osmanlı'dan devralınan eğitim öğretim kurumları ve yasalar, Cumhuriyet'in amaçlarını gerçekleştirmesine elverişli değildi. Cumhuriyet'in amacı, ülkenin gelişip kalkınması için nitelikli ve Cumhuriyet'e bağlı yurttaşlar yetiştirmekti. Yoksulluk ve cehalet, ancak eğitim yoluyla aşılabilirdi. Bu nedenle ulusal, bilimsel, işlevsel ve karma bir eğitime gereksinim vardı. Eğitim ve öğretim, 1924 Anayasasıyla devletin kamusal görevi içine alındı.

15 Temmuz- 5 Ağustos 1921 tarihleri arasında Ankara'da toplanan Maarif Kongresi'nde Atatürk'ün cepheden gelerek yaptığı açış konuşması eğitimin dinsel etkilerden arındırılmak istendiğinin giderek netleştiğini gösteriyor:

Atatürk bu konuşmasında "*Bugüne dek izlenen eğitim ve öğretim yöntemlerinin milletimizin gerileme tarihinde en önemli etken olduğu inancındayım. Onun için bir Milli Eğitim Programından söz ederken geçmişin boş inançlarından, yaratılışımızın nitelikleriyle hiç de ilgisi olmayan düşüncelerden... uzak...*"laşmaktan söz ediyor.

Atatürk 1 Mart 1922'de yaptığı TBMM'yi açış konuşmasında ise "*Hükümetin en verimli ve önemli görevi eğitim hizmetleridir. Bu görevi başarabilmek için eğitim programlarının, milletimizin bugünkü durumu ile sosyal ve ekonomik ihtiyaçları, çevrenin şartları ve asrın gereği ile uygun ve uyumlu olması esastır…*" diyerek, laik eğitimin nesnellik ve somut gerçekliği göz önünde bulundurma niteliğini gündeme getiriyor. Atatürk aynı konuşmasında "*Eğitim siyasetimizin temelinin, cehli ortadan kaldırmak*" olduğunu, "*kadınlarımızı da aynı eğitim kademelerinden*

geçirerek yetiştirmeye önem vereceğiz." sözleriyle eğitimde bilginin önemini ve eşitliğin gereğini öne çıkarıyor.
Atatürk'e göre **Cumhuriyetin eğitim politikasının temel amacını oluşturan yurt çocuklarını toplumsal ve ekonomik alanlarda etkin ve verimli kılmak için gerekli olan bilgilerin verilmesi, uygulayarak öğretme yöntemi ile olmalıdır. Bilgi, insan için bir süs, bir baskı aracı değil, gerçek yaşamda başarıya ulaşmayı sağlayan, uygulanabilen bir aygıt haline getirilmelidir.**

"Hiçbir zaman unutmayın ki Cumhuriyet sizden 'fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür' nesiller ister." (26 Ağustos 1924) ve "Hayatta en hakiki mürşit ilimdir." sözleriyle de çerçeveyi pekiştiriyor.

Okul programlarındaki ilk değişiklikler, 1924'ta yapılıyor. Eğitim Bakanı Vasıf (Çınar) Bey döneminde oluşturulan 43 kişilik kurul ilk, orta ve liselerin, Osmanlı İmparatorluğu döneminde yazılmış ders kitaplarından padişahlık ve hilafet övgülerini çıkartmış, yerine cumhuriyetin benimsediği ilkeleri yerleştiriyor.
1926, 1930, 1935 yıllarında da ilk ve ortaokul programlarında değişiklikler yapılıyor.

1930 tarihli İlkmektep Müfredat Programında, "Yurt Bilgisi" başlığı altında: Ders ne olursa olsun vatandaşlık eğitiminin soyut, çocuklar için kapalı, anlaşılması zor, öğüt ve uyarılarla değil olanaklar ölçüsünde çocuğa gerçekler anlatılarak, gözlem, inceleme yaptırarak, onu düşündürerek gerçekleştirilmesi gerektiği vurgulanıyor, somut örneklerle öğretmene yol da gösteriliyor.

Bütün müfredat programları, Mustafa Kemal Atatürk'ün 27 Ekim 1922'de Bursa'da öğretmenlere seslenirken çerçevesini çizdiği gibidir. **Toplumsal**

yaşamımızın gereksinimlerini karşılayan, çağın gereklerine uygun bir eğitim amaçlanıyor.

Programların değiştirilmesi yeni ders kitapları yazımını gündeme getirdi. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan başlayarak okullarda okutulan ders kitaplarının tamamı Eğitim Bakanlığının yetkili kurulları tarafından belirlendi, yetkili kurulların onaylamadığı kitaplar okullarda okutulmadı.
Türkiye Cumhuriyeti, kuruluşundan sonraki ilk on yılda eski eğitim sisteminin tümünü yıkıp yerine çağdaş eğitim ilkelerini koydu. Din eğitimi veren okulların kapatılmasının yanı sıra bu eğitimin dayanağı olan bölümler programlardan, besleyen bölümler ders kitaplarından çıkarıldı. Hiçbir dinsel propagandanın ders kitabı aracılığıyla yapılmasına izin verilmedi…

Kurbağanın Suyu Isıtılmaya Başlanıyor :1950 Sonrası

1950'de iktidarı alan Demokrat Parti'nin programında belirttiği hedeflerinden ikisi:

1- Din derslerini eğitim programının içine alarak yalnızca isteyeni bilgilendirme amacından çıkarıp öteki dersler gibi sınıf geçmeyi ya da sınıfta kalmayı belirleyen bir konuma sokmak;
2- Din dersleri kitaplarının içeriğini değiştirmekti.

Din dersleri yine "ihtiyari" (seçmeli) idi; "Çocuklarına din dersi aldırmak istemeyenler bu hususu sene başında yazılı olarak okul idaresine bildireceklerdir… Böyle bir beyanda bulunmayan kimselerin çocukları için imtihan ve dersler otomatik olarak mecburidir."
Ama DP'nin parti programında görülmeyen asıl hedefi, "din aleyhtarlığı" olarak yorumladığı laik eğitim düzenini yeniden biçimlendirmekti.

1952’den başlanarak okutulan yeni din dersi kitapları DP’nin en başta laiklik anlayışı bakımından, önceki dönemle derin ve kıyasıya hesaplaştığı alanı oluşturdu.

Diyanet İşleri Başkanı A. Hamdi Akseki’nin “imam hatip, öğretmen, köy öğretmen okulları ve orta okullarla muadil diğer okullar için” yazdığı *İslam Dini, İtikat, İbadet ve Ahlak* adlı kitabının önsözünde kitabını yazarken yararlandığı kaynaklarda “delil” yani kanıt bulunmadığını, bu nedenle kendisinin de aynı yöntemi uyguladığını; bu yöntemin “bellemek ve akılda tutmak” için “daha kolay” olduğunu söylüyor. Dinle açıklanmayan bütün varsayımları “fikri sapıklık” olarak adlandıran bu kitap, şeriat savunucusu bugünkü program ve ders kitaplarının bugünkü müfredat programlarının ve ders kitaplarının öncüsüdür. 1957’de Neda Armaner tarafından öğretmen okulları için yazılmış din bilgisi kitabında “Çocukların merakı nasıl giderilmeli?” sorusuna “…dinin esaslarına uygun olarak” yanıtı veriliyor.

Kurbağa Suyu Kaynıyor: 2000’li yıllar

2000’lere kadar din dersleri ve imam hatip okullarının derslerinde yer alan din eksenli yaklaşım 2000’li yılların ortalarında biçim değiştiriyor. Yavaş yavaş ısıtılan su, kaynatılmaya başlanıyor.

Bugünkü siyasi iktidar, 2002 Seçim Bildirgesi’nde “Partimizin eğitimde temel hedefi, “fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür nesiller yetiştirmektir.” demişti. 2005 yılından itibaren Türkiye’de dört kez müfredat değişti. 2010’a geldiğimizde iktidarın hedefinin “kindar ve dindar nesiller yetiştirmek” olduğunu öğrendik.

2011’de Ömer Dinçer’in bakanlığı döneminde Türk eğitim sisteminin ideolojik bulunduğu, ideolojisiz bir eğitim sistemine gereksinim olduğu gündeme geldi. 652 sayılı KHK ile MEB Teşkilat ve Görevleri hakkındaki yönetmelik değiştirildi ve MEB’in görevleri arasından “Atatürk ilke ve

devrimlerine bağlı bireyler yetiştirmek ve Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'ne uygun şekilde faaliyet yürütmek" ifadesi çıkarıldı.

2012'de 4+4+4 yasasının kabulünden sonra da "dindarlık"tan "dincilik"e dört nala bir gidiş başladı:

Dünyada eşi benzeri görülmemiş bir şekilde 2018 yılında 1'den 12'ye kadar bütün sınıfların müfredatlar aynı anda, bir günde değişti.

Milli Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz, basın toplantısında; müfredatta gereksiz, çağ ile uyumu kalmamı, tekrar eden konuları kaldırdıklarını, **100 bine yakın değişiklik yapıldığını**, ancak sadece bazı başlıkların tartışıldığını, bunun da 'insaflı olmadığını' söyledi. (19 Ağustos 2017)
Bakan Yılmaz ayrıca, müfredatın tüm kamuoyunun görüşlerine açıldığını, (yalnızca 10 gün) demokratik bir şekilde herkesin görüşlerinin alındığını da sözlerine ekledi.

Bakan, program değişikliklerinin gerekçeleri olarak mevcut öğretim programlarının akademik bilgi bakımından yoğun olduğunu, eğitim ve öğretimin sadece öğretim boyutuna ağırlık verildiğini, eğitim boyutu için yeterli süre kalmadığını sıraladı. Yapılmak istenenin "çağın ve toplumun taleplerine cevap verebilecek donanıma ve üst düzey bilişsel becerilere sahip, bu becerileri yaşamının farklı alanlarında kullanabilen, millî, manevi ve evrensel değerleri benimseyerek bu değerleri tutum ve davranışa dönüştüren bireylerin yetiştirilmesine katkı sağlamak" olduğunu açıkladı.

Programları ve programlar doğrultusunda hazırlanan kitapları incelediğimizde anladık ki "akademik bilgi bakımından yoğun" olduğu düşünülen, eğitime zaman bırakmayan konular, hemen hemen bütün dersler; tarih, din kültürü ahlak bilgisi, inkılap tarihi, Türkçe, edebiyat, müzik derslerinden Atatürk, Atatürkçülüğün ilkeleri, İsmet İnönü; biyoloji, fen bilgisi derslerinden de evrim kuramı çıkarılmış.

Sonra da müfredatı "demokratikleştirmek" için seçmeli dersler konmuş:

Bunlar Hz. Muhammed'in Hayatı, Kur'an-ı Kerim ve Temel Dini Bilgiler dersleri müfredata girdi. Bu seçimlik derslerin öğrenciler tarafından seçilmesini sağlamak için okul müdürleri aracılığıyla veliler etki altına alındı. Bu "zorunlu seçimlik" derslerle ilgili özendirici ödülleri olan pek çok yarışma düzenlendi, projeler yapıldı.

4+4+4 yasasının sağladığı olanakla imam hatip ortaokulları açıldı, birçok ortaokul imam hatip ortaokuluna dönüştürüldü, imam hatip liselerinin sayısı çok arttı.

Haftalık Ders Dağılım Çizelgesi

29 Eylül 2014'te Cumhurbaşkanı **Tayyip Erdoğan**, "Dünyanın hiçbir yerinde zorunlu fizik, kimya, matematik dersinin tartışma konusu olduğunu göremezsiniz. Ne hikmetse zorunlu din kültürü ve ahlak bilgisi tartışma konusu olur. Eğer olsun mu, olmasın mı diye tartışılacaksa uyuşturucu bağımlılığından, terörden, şiddetten neden şikâyet ediliyor. Zorunlu din kültürü ve ahlak bilgisi dersini tartışmaya açarsanız tabii uyuşturucu gelir, şiddet gelir, ırkçılık gelir onun yerini doldurur." dedi.

Dikkatinizi çekerim, uyuşturucu bağımlılığı, terör, ırkçılık din kültürü ve ahlak bilgisi dersinin zorunlu olmasının tartışılması nedeniyle geliyor. AİHM kararlarına uyup zorunlu olmaktan çıkarılması nedeniyle değil…

RTE'nin bu konuşmasından sonra 2015'te fen liseleri dışındaki liselerde üç ve dördüncü sınıflarda matematik, fizik, kimya, biyoloji dersleri zorunlu olmaktan çıkarıldı, seçimlik der oldu.

İmam hatip okullarında okuyan öğrenciler 8-12 saat din eğitimi alırken imam hatip okullarında okumayan bir öğrenci zorunlu din dersi ve zorunlu seçmeli din dersleri ile 8 saat din eğitimi alabilir duruma geldi. Böylece din konusuna ayrılan zaman bakımından okullar arasındaki fark çok azaldı.

Birçok okulda kız ve erkek öğrencilerin yemekhaneleri, merdivenleri, sınıfları ayrıldı. YİBO'lar kapatıldı; öğrenciler, vakıf-cemaat yurt ve evlerinde kalmaya özendirildi. Diyanet İşleri Başkanlığı okullarda Kuran kursları açmaya başladı. MEB'le yürüttüğü projeler kapsamında müftülük eğitmenlerinin anaokullarını (4-6 yaş!) ziyareti sonrasında Yalova'daki bazı velilerden çocuklarının kâbus görmeye başladığı, bu eğitimden sonra beş yaşında bir oğlan çocuğunun halasının elini günah diye tutmak istemediği haberleri gazetelere yansıdı.

"Sadeleştirme" gerekçesiyle başlayan müfredat değiştirmeyle programa şeriat hükümleri girdi.

Temel Dini Bilgiler İslam 1" dersinde yürürlükten kaldırılan Mecelle'den yararlanılması istendi. Şerî ceza anlamına gelen had ve edille-i şeriyye

(şerî deliller), İslam'a uygun nikâh, erkeğe verilen boşanma hakkı (talak), tesettür kavramları da müfredatta yer aldı.

Anadolu İmam Hatip Liseleri için hazırlanmış Kelam (s.99) kitabında "Sekülerizm (laiklik) Allah'ı, vahyi, kutsalı dikkate almamak…"tır, dendi.

Tarih kitaplarında din temelli kavram ve konular "Önemli Kavramlar ve Önemli Şahsiyetler" başlığında "had, tazir, kısas, diyet, ibret verme, Halife Ömer, Ebu Hanife, İmam Şafi… ilimlerin tasnifi, uygulamalı bilimler, bilgelik, irfan geleneği…" yer alıyor. (MS s.108)
9'ncu sınıf Tarih ders kitaplarında, bilim öğrenmenin referansı ayetler oldu.

Ortaöğretim Temel Dini Bilgiler öğretim programında (İslam 1-2) "İslam ve Sosyal Hayat ünitesinde "ahlaki yozlaşmanın sebepleri" arasında "dünyevileşme" ile eşanlamlı kullanılan "laiklik" sayılıyor.

Anadolu İmam Hatip Liseleri 12. Sınıf Akaid ve Kelamders kitabında" inkârcı akımlar"ın hümanizm ve sekülerizm temelleri üzerinde yükseldiği belirtiliyor. (MS.s 159) Devamında da laikliğin eşanlamlısı olarak kullanılan sekülarizmin dinsizlik olduğu ima ediliyor:

Sekülerizm, her ne kadar ilk bakışta din karşıtlığı olarak görülmeyebilirse de yönelimleri itibariyle dini önemsememe, hayatı yaşarken dine referans ve gönderme yapmama anlayışı sebebiyle dinden uzaklaşma sonucu doğurmaktadır.

11. Sınıf Hz. Muhammed'in Hayatı ders kitabında "Eşlerin Sorumlulukları" başlığında "Nisa Suresi 34. Ayete dayandırılarak "kadının erkeğe itaat etme olgusu şu şekilde yer almıştır:

Erkekler, güç ve kuvvet yönünden daha ileri olduğundan, Cenab-ı Hak, ailenin sorumluluğunu birinci derecede onlara yüklemiştir. Ayet'i Kerime'de şöyle buyrulur: (Dil için örnek GK)

'Erkekler, kadınlar üzerinde yönetici ve koruyucudurlar. Çünkü Allah, insanların kimini kiminden üstün kılmıştır. Bir de erkekler kendi mallarından harcamaktadır. Saliha kadınlar itaatkârdır. Allah'ın kendilerini korumasına karşılık gizliyi muhafaza ederler. …'

Ek olarak aynı kitaptan: İslam, erkeğin üstlendiği bu mesuliyetlere karşılık kadının da kocasına itaat etmesini istemiş ve bu itaati ibadet saymıştır. (MS s. 162)

Aynı kitapta kocanın kadın üzerindeki hakkı Peygamber hadisine (Tirmîzi'den) dayandırılarak şöyle deniyor:

"Sizin kadınlarınız üzerindeki hakkınız, sevmediğiniz kimseleri evinize sokmamaları, ve hoşlanmadığınız kişilerle konuşmamalarıdır. Dikkat edin! Onların sizin üzerinizdeki hakları ise yedirmek ve giydirmek hususlarında ihsanda bulunmanızdır." (MS s. 163)

Buharî'den rivayet edilen hadisle kocaya itaat konusu şöyle anlatılıyor:

"Hepiniz çobansınız. Hepiniz güttüğünüz sürüden sorumlusunuz. Âmir memurlarının çobanıdır. Erkek, ailesinin çobanıdır. Netice itibariyle hepiniz çobansınız ve hepiniz idare ettiklerinizden sorumlusunuz." Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı Alpaslan Durmuş, bir gazetecinin "yeni müfredatta ateistle evlenmemenin tavsiye edilip edilmediği" sorusunu "Müslümanların ateistle evlenmemesi tavsiyesinde ben bulunmuyorum ki Allah bulunuyor…" diye yanıtlıyor.

Fıkıh Okumaları ders kitabına göre “avret yerleri”: Yüzü, elleri, ve - Hanefi mezhebine göre ayakları hariç bütün vücudu.”

11. sınıf Hz. Muhammed’in Hayatı:

“Erkek ve kadının örtünme şekli yeniden düzenlendi. Böylece kadının şeref ve haysiyeti korunup itibarı arttı.” (MS s. 166)

Evrim Kuramı - Doğal Âfetler - Salgın – Kaza /Kader

Bilim insanları “Biyolojik evrim olgusunu anlamadan bilim, öncelikle de biyoloji bilimi yapılamaz. Bugün evrim olgusundan hayatın birçok alanında yararlanılıyor. Evrim olgusunu anlamadan, örneğin ilaçlar karşısında evrim geçiren mikroorganizmalar konusu bilinmeden gerekli ilaçlar üretilemeyeceği için, hastalıklarla baş etmekte bile zorlanacağımız apaçık bir gerçek.” dediği halde “Evrim Kuramı” biyoloji programından çıkarıldı; yerine İncil’de Kuran’da yer alan “Yaratılış” inancı girdi.

Okullarda okutulan bütün Din Kültürü Ahlak Bilgisi kitaplarında doğa olaylarını Mikail adlı meleğin düzenlediği yer aldı.

2017’de programlara eklenen “değerler eğitimi” ile tüm bilimsel dersler “ulvi” kavramlarla öğretilmeye başlandı. “Neden şimşek çaktı, deprem oldu? Korona salgını oldu?” sorusuna çocukların “Çünkü Allah kızdı!” diye yanıt vermesi şaşırtıcı mıdır?

İmam hatip liselerinde okutulan **Akaid** dersi kitabında “Kader ve Kazaya İman” ünitesinde işlenen “Kaderle İlişkilendirilen Bazı Kavramlar“ konusu içerisinde sağlık sorunları ve doğal afetler “Allah’ın kullarını imtihan etme biçimi” olarak gösterildi. Allah’ın kullarını çeşitli biçimlerde imtihan ettiği belirtilirken, doğal afetler konusunda “Musibetler de eğer Allah’a güven ve teslimiyet içinde karşılanır ve gereken davranışlar sergilenirse Allah’a yaklaştıran, günahları azaltan ve arınmaya vesile olan imtihanlardır.” denildi.

Açıklamalı [GK1]: +

Aynı kitapta “Allah, imtihanın bir yansıması olarak kullarını bazen hastalıklarla imtihan edebilir ama hastalıkların çaresini de yaratmıştır.” ifadelerine yer verildi. “İslamiyet’e göre insan, Şifayı Allah’tan istemeli ve iyileşmek için Allah’a dua etmelidir.” dendi.

Hastalık ve sağlık sorunlarının doğal afetlerde olduğu gibi sadece kötülük getirmediğini belirten kitap, “Sabredilmesi durumunda kulu Allah’a yaklaştıran, günahları azaltan ve arınmaya vesile olan imtihanlar olarak da görülmelidir.” ifadeleri kullanıldı.

“Sabır, Teslimiyet ve Rıza” konusu içerisinde de imtihanın bir parçası olarak insanların korkuyla, açlıkla, hastalık ve ölümle imtihan edilebileceği vurgulandı. İmtihanlar karşısında insanın görevinin sabır göstermek olduğunun belirtildiği kitapta, “Deprem, sel, kuraklık, fırtına, hastalık ve ölüm gibi ilahî takdirin tecellileri karşısında metaneti muhafaza ederek yakınmamak da rızanın gereği olarak görülmüştür.” denildi.

Açıklamalı [GK2]: x

Yine Değerler Eğitimi adlı ders kitabında da hastalıklar “Allah’ın bir lütfu” olarak anlatıldı: “Hastalık, insana, ölümü, kabri ve ahireti bilip ona göre hazırlanması gerektiğini hatırlatır. Hastalık, sabun gibi günah kirlerini yıkar ve temizler. İnsanın hastalık ve sıkıntılarla günahları dökülür.” dendi. Ölümün “bir nimet” olduğu, insanı çoğu zaman ağırlaşmış hayat yükünden kurtardığı belirtilerek hastalıklara karşı mücadele yerine kabullenme ve teslimiyet önerilmiş oluyor.

9’ncu sınıf Tarih ders kitaplarında, bilim öğrenmenin referansı ayetler oldu.

5’inci sınıf Türkçe ders kitabında öğrencilere, “Her nefeste Allah demeleri” öğütleniyor.

Koronaya böyle bir ortamda yakalandık.

Kayseri Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Veli Altınkaya, Koronavirüs’e karşı mahalle halkını okuyup üfleyen “okuyup üflemesi kuvvetli” bir kadının mahalleye Koronavirüs bulaştırdığını yazdı.

Cumhurbaşkanı “sabır ve dua ile” atlatacağımızı söyledi.

Müzik

Yeni müfredata göre çocuklar ilkokul birinci sınıftan itibaren **“ilahi”**, yedinci sınıfta da **“tekbir”** ve **“salat-ı ümmiye”** ile segâh ve hüzzam makamlarını öğreniyor, buna karşılık basit kanonları ve çoksesli şarkıları öğrenemiyor. Popüler müzik yerine mehter müziği ve dini müzik kondu.

(Salat-ı Ümmiye: Hz. Peygamber'e, aile fertlerine ve yakınlarına dua ifadelerinden ibaret olup mevlid merasimleri, tarikat zikirleri icrası, sakal-ı şerif ve hırka-i saâdet ziyareti, teravih namazlarında her dört rek'attan sonra (ilâhi okunmadığı zamanlarda) olmak üzere çeşitli dinî törenlerde belirli beste ve güftesiyle toplu olarak okunan bir dinî mûsiki formudur.)

İlkokul dördüncü sınıf kazanımlarından “Belirli gün ve haftaların anlamına uygun müzikler söyler.” başlığı altında yer alan “Millî, dinî ve manevi günler ile belirli gün ve haftalarda bu kazanıma yer verilmelidir.” açıklamasındaki “dinî” sözcüğü, programa yeni monte edilmiştir.

(Sokak ortasında yapılan zikir törenleri)

Bütün okulları ve öğrencileri kapsayan bir müzik dersi öğretim programında öğretmenleri ilkokul birinci sınıftan itibaren çocuklara “dinî günler” kavramı verdirmeye ve “dinî” içerikli müzikler öğretmeye zorlamak, Anayasa’nın başlangıcında yer alan laiklik ilkesine, 24. Maddesine, ve devrim kanunlarına aykırıdır.

İdil Biret, Suna Kan, Cihat Aşkın, Gürer Aykal, Rengim Gökmen, Cem Mansur ve İnci Özdil’in adları çıkarılmıştır.

Eski Programda var olan Barış Manço, Moğollar vb. sanatçılar yeni programda kendine yer bulamamıştır.

Mahsuni Şerif ve Neşet Ertaş çıkarılmış. “Çalgı çalma” öğretimi programdan kaldırılmıştır

“Yeni” programlarda Atatürk’ün öngörüsü ile Cumhuriyet döneminde yaratılan çoksesli çağdaş Türk müziği, açılan kurumlar, ya çıkarılmış ya da yasak savma kabilinden konulmuştur.

Dördüncü sınıf müzik kültürü alanı kazanımları arasında yer alan “Mü.4.D.5. Atatürk’ü anlatan şarkı ve marşları tanır.” kazanımı, “yeni” programdan çıkarılmıştır.

Programların “çağın gerekliliklerini karşılayacak şekilde yenilediği” belirtilmesine ve “yenilikçi” olarak tanımlanmasına karşın yukarıdaki açıklamalarda da görüldüğü gibi çağın gerekliliklerıyle, Cumhuriyet’le çatışmaya yöneldiği, müzik eğitimi, müzik sanatı, eğitim programcılığı yönünden ne derece uzman olduğu bilinmeyen meçhul görevlilerin “müdahaleleri”yle eklektik ve yetersiz bir konuma getirildiği görülmektedir.

Suç ve Ceza

II. Abdülhamit'in tahttan indirilmesine "darbe" diyen Ortaöğretim 9., 11. sınıf tarih programı, padişahlık sistemini "Osmanlı siyasi hayatında bütünlük ve istikrarın sağlanmasında padişahın ve tek hanedanın önemi" ifadesiyle Cumhurbaşkanlığı sistemine gönderme yapıyor. (MS s.154)

İlkokul 4. sınıf Sosyal Bilgiler kitabında "Ülkemizde Yönetim" başlığı altında "15 Temmuz Darbe girişimi balta olmak üzere siyasal alana yapılan antidemokratik müdahaleler (15 Temmuz dışındakiler belli değil), ülkemizde yönetim sistemi değişikliğinin artık kaçınılmaz hale geldiğini göstermiştir. TBMM, 2017 yılında yasama ve yürütme gücünün birbirinden kesin olarak ayrılmasını, her iki gücün kendi işlerine odaklanmasını amaçlayan bir anayasa değişikliği teklifini kabul ederek halk oylamasına sunmuştur. Bu anayasa değişikliği 16 Nisan 2017 tarihinde yapılan halk oylamasında milletimiz tarafından da kabul edilmiştir." (Ömer Faruk Evirgen – MS s 156)

"Yeni sistemle birlikte halkın seçtiği milletvekilleri sadece yasama görevini yapacak, yine halkın seçtiği cumhurbaşkanları da yalnız yürütme faaliyetini yerine getirecektir." (Aynı kitap, aynı sayfada)

Aynı kitap, bu sistemin yargı bağımsızlığını ve tarafsızlığını da tahkim ettiğini iddia ediyor ama gerekçe göstermiyor.

İmam Hatip Ortaokul Temel Dini Bilgiler dersi programında İslam Ceza Hukuku "Ukûbat" başlığı altında "a) Had cezasını gerektiren suçlar ve cezalar, b) Kısas ve diyet cezalarını gerektiren suçlar ve cezaları, c) Tazir cezasını gerektiren suçlar ve cezaları" anlatılıyor." (MS s. 160)

“Had, Allah hakkı olarak yerine getirilmesi gerekli (vacip) bulunan sınırlı ceza olarak tanımlanıyor ve “had” gerektiren suçlar olarak hırsızlık, yol kesmek ve eşkıyalık, zina, iffete iftira, şarap (içki) içmek, dinden dönmek ve meşru yönetime karşı başkaldırı, isyan sıralanıyor.

Kısas ve Diyet, Bakara suresinin 178. ayeti dayanak yapılarak “Ey iman edenler! Adam öldürmelerde size kısas farz kılındı. Hüre hür, köleye köle, kadına kadın.”

anlatılıyor. (MS s. 161)

Aşağılama, azarlama anlamına gelen “tazir” cezası, hâkim (kadı) veya devlet yöneticisi tarafından “günah sayılan” kavramlar namaz, tesettür, farz, vacip, zekât, sünnet, hadis gibi kavramlardır.

Bu durumda şort giymek, oruç tutmamak, namaz kılmamak bu cezayı gerektiren suçlar olabilir.

Fıkıh dersi, cezaların Kuran’da “evrensel ölçüleri”nin belirlendiğini, bu evrensel ölçülere göre cezaların düzenlenmesini devlet başkanına veya hâkime bırakıldığını yazıyor. (MS s. 157)

SONUÇ: